

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ЯМБОЛ

Изх. № 262
Дата: 26.05.2024 г.

В-0180

26.05.2024

ДО
Общински съвет – Ямбол,
Гр.Ямбол

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН/УВАЖАЕМА ГОСПОЖО,

Приложено, изпращаме Ви препис от Решение № 240/15.02.2024 г., по адм. дело № 325/2023г. по описа на Административен съд – гр. Ямбол за обнародване, по начина по който е бил обнародван акта, съгласно чл.194 АПК

След изпълнение на даденото указание, следва да бъдем уведомени!

Приложение: съгласно текста.

С уважение:

..
ДИМИТРИНКА СТАМАТОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ

Изготвил: КЮ-С

РЕШЕНИЕ

№ 240
Ямбол, 15.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Ямбол - I състав, в съдебно заседание на двадесет и пети януари две хиляди и двадесет и четвърта година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИМИТРИНКА СТАМАТОВА

ЧЛЕНОВЕ: ВАНЯ СТОЯНОВА

ВАНЯ БЯНОВА-НЕЙКОВА

При секретар СТЕЛА ГЮМЛИЕВА и с участието на прокурора МИЛЕН БОЖИДАРОВ АТАНАСОВ като разгледа докладваното от съдия ДИМИТРИНКА СТАМАТОВА административно дело № 20237280700325 / 2023 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185, ал. 2, вр. чл. 186, ал. 2 от АПК и е образувано по протест на Янислав Димчев Димов – Прокурор при Районна прокуратура – Ямбол против разпоредбата на § 1 от Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Ямбол, приета на проведеното на 31.08.2023 г. заседание на Общински съвет – Ямбол.

В протеста се сочи, че оспорената разпоредба е приета в противоречие с материалноправната норма на чл. 79, ал. 1 от ЗМДТ. Иска се прогласяване нищожността на сочената като незаконосъобразна разпоредба с присъждане на направените по делото разноски.

В изпълнение на разписаното в чл. 188 от АПК правило оспорването е съобщено чрез обявление в „Държавен вестник“, бр. 104/15.12.2023 г.

В съдебно заседание депозираният протест се поддържа изцяло на изложените в него основания, както и отправеното искане за прогласяване нищожността на приетото от Общински съвет – Ямбол изменение в Наредбата за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Ямбол.

Ответната страна – Общински съвет - Ямбол, редовно призована, не изпраща процесуален представител в съдебно заседание и не взема становище по протеста.

Участващият по делото представител на Окръжна прокуратура, гр. Ямбол изразява становище за основателност на протеста, като счита, че същият следва да бъде уважен. Посочва съдебна практика (Решение № 3738 от 06.04.2006 г. по адм. дело № 235/2006 г. на Върховния административен съд), в което е прието, че всяко нарушение или противоречие с по-горестоящ нормативен акт води до незаконосъобразност на подзаконовия такъв или на определена негова разпоредба. В този смисъл намира, че оспорената разпоредба противоречи на закона и моли съдът да я отмени като незаконосъобразна.

След като извърши цялостна преценка на всички събрани и приложени към делото доказателства, съдът приема за установено следното:

На 22.08.2023 г. кметът на община Ямбол внесъл в Общински съвет – Ямбол предложение за приемане на Наредба за изменение и допълнение на Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Ямбол. Проектът на наредбата, видно от данните по делото, е обявен за обсъждане на 13.07.2023 г., като в определения 30 – дневен срок са постъпили девет предложения за промяна в предложението проект от един и същ участник в проведеното обществено обсъждане, които не са приети. Проектът на наредбата е разгледан и от постоянните комисии на Общински съвет – Ямбол, като предложението на кмета на община Ямбол е включено в дневния ред на насроченото за 31.08.2023 г. заседание на Общински съвет – Ямбол (т. 6 от същия). На заседанието са присъствали 31 от общо 37 общински съветници, като с 23 гласа „за“, 5 гласа „против“ и 4 гласа „въздържал се“, предложението от кмета на община Ямбол проект за изменение в наредбата е приет без направени корекции.

При горната фактическа установеност съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване е разпоредбата на § 1 от Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Ямбол, с която се прави изменение в чл. 21, ал. 1, т. 1 в НОАМТЦУ, както следва: „след таблицата по чл. 21, ал. 1, т. 1 се добавя следният текст: таксата за извършване на услугата по ал. 1, т. 10 се заплаща в размер на 50 % при заявяване на услугата и 50 % при получаване на разрешението за разполагане на строителни материали и строителни площадки“.

Протестът, като подаден от прокурор в Районна прокуратура – Ямбол в рамките на правомощията му по чл. 186, ал. 2 от АПК, е допустим и доколкото е насочен срещу подзаконов нормативен акт, подаването му по силата на чл. 187, ал. 1 от АПК не е обвързано с преклузивен срок.

Разгледан по същество, същият се преценява и като

ОСНОВАТЕЛЕН по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 196 от АПК, вр. чл. 168 и чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия. В този смисъл, за да е законосъобразен един акт, е необходимо да са налице в тяхната съвкупност всички изисквания за валидност, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административнопроизводствените правила, да не противоречи на материалноправните изисквания и да е в съответствие с целта на закона. Липсата на която и да е от горните предпоставки води до незаконосъобразност на оспорения акт и е основание за отмяната му.

Атакуваното пред съда изменение в НОАМТЦУ е прието при спазване на визираната за това процедура и от надлежен орган, в кръга на неговата компетентност, като е спазена и изискуемата писмена форма. Оспорената разпоредба на § 1 от Наредбата за изменение и допълнение на НОАМТЦУ, с която се прави промяна в текста на чл. 21, ал. 1, т. 1 от същата обаче, е незаконосъобразно поради противоречието с материалноправни норми от по-висок ранг.

На интернет адрес <https://yambol.bg/uploads/6639F701D78BF2A529E19CABEFBEFB49> е публикуван и е публично достъпен текстът на Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Ямбол, чийто Раздел втори е именуван „Такса за ползване на пазари, тържища, тротоари, площади, улични платна, панаири и терени с друго предназначение“. Съобразно разписаното в чл. 19, ал. 1 от посочената наредба, за ползване на тротоари, площади, улични платна, места, върху които са организирани пазари (открити и покрити), тържища, панаири, както и терени с друго предназначение, които са общинска собственост, се заплащат такси в зависимост от площта, срока на ползване, сезона, статута на ползвателя, както и в зависимост от зоната, в която са разположени терените. Очевидно, процесната такса е приета в съответствие с разписаното в чл. 72 от ЗМДТ правило за задължителното заплащане. В случая извършеното от Общински съвет – Ямбол изменение касае начинът, по който следва да бъде събирана таксата за ползване на изброените в чл. 19, ал. 1 от Наредбата обекти, като е прието половината от дължимата такса да бъде заплащана авансово от лицата при заявяване на услугата, а другата половина – при предоставянето. По силата на чл. 79, ал. 1 от ЗМДТ обаче таксите се плащат при издаване на разрешението за посочения в него период – очевидно законовата норма не предвижда възможност за авансово заплащане на дължимата за предоставяната услуга такса. При това положение налице е противоречие на приетото от Общинския съвет изменение с разпоредби на нормативен акт от по-висок ранг, което обуславя отмяната му като незаконосъобразно по смисъла на чл. 146, т. 4 от АПК.

По отношение на твърдяната нищожност съдът намира следното:

Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. В зависимост от степента на допуснатия от административния орган порок актът се преценява или като нищожен, или като незаконосъобразен и в първия случай се обявява неговата нищожност, а в другия - административният акт се отменя като незаконосъобразен на някое от основанията, посочени в чл. 146 АПК. Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но само тогава, когато нарушенията им са особено съществени, т.е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване на неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила няколко критерия относно това кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост.

На първо място, всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта. Порокът във формата е основание за нищожност само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление. Това е така, тъй като формата е начин за външно изразяване на волеизявлението и за да бъде налице, е необходимо и да е предписана от закона. Волеизявлението може да бъде изразено писмено, устно или чрез конклюдентни действия. Формата е самостоятелно основание за валидно действие на административния акт и неспазването води до недействителност на акта, чиято проявна форма (нищожност или унищожаемост) се определя от степента на порока. Съществените нарушения на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също само ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление (например - поради липса на кворум). Според правната теория нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта; когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос. Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора - т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своите адресати. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е

основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. С други думи, нищожност на административния акт при наличие на материална незаконосъобразност е налице, когато напълно липсват материалноправните предпоставки, визирани в хипотезата на приложимата материалноправна норма; когато актът е лишен изцяло от законово основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Т.е., административният акт е нищожен поради противоречие с материалния закон тогава, когато разпоредените с него правни последици са противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. Само при описаните случаи порокът материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт, а във всички останали до неговата унищожаемост. На последно място превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

В случая наведените в протеста основания не са такива за нищожност, а представляват основания за отмяна на акта като унищожаем. В този смисъл констатираният от съда порок не води до нищожност на атакуваното изменение, тъй като порокът не е толкова съществен, че да обуслови някоя от посочените по-горе хипотези.

Предвид изложените съображения ЯАС в настоящия си състав намира, че протестираната разпоредба на § 1 от Наредбата за изменение и допълнение на НОАМТЦУ, с която се изменя текстът на чл. 21, ал. 1, т. 1 от същата като се въвежда авансово плащане за извършване на услугата по чл. 21, ал. 1, т. 10 от нея е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора община Ямбол следва да бъде осъдена да заплати на Районна прокуратура - Ямбол сумата от 20 лева, съставляваща направените по делото разноски.

Водим от горното, ЯАС,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпоредбата на § 1 от Наредбата за изменение и допълнение на Наредба за определяне и администриране на местните такси и цени на услуги на територията на община Ямбол, приета на проведеното на 31.08.2023 г. заседание на Общински съвет-Ямбол.

ОСЪЖДА ОБЩИНА ЯМБОЛ да заплати на РАЙОННА

ПРОКУРАТУРА–ЯМБОЛ направените по делото разноси в размер на **20 (двадесет) лева**.

Решението **ПОДЛЕЖИ** на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14–дневен срок от получаване на съобщението, че е изготвено.

Решението, съгласно чл. 194 от АПК да се обнародва по начина, по който е бил обнародван отмененият акт.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: